

РЕШЕНИЕ

№ 923

гр. Варна, 13.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Деспина Г. Георгиева
Членове: Златина Ив. Кавърджикова
мл.с. Ивалена Орл. Димитрова

при участието на секретаря Доника Здр. Х.а
като разгледа докладваното от Златина Ив. Кавърджикова Въззивно гражданско дело № 20223100501138 по описа за 2022 година
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по въззивната жалба от В. В. П., ЕГН *****, лично и в качеството ѝ на майка и законен представител на детето В. Н. Н., ЕГН *****, и двамата от гр. Варна, ул. „П.Х.В.“ 3, ет. 2, ап. 1, чрез адв. Н.И., срещу решение № 832/28.03.2022г. по гр.д. № 41/2022г. на 34-ти състав на ВРС, с което молба ѝ за налагане на мерки за защита по ЗЗДН срещу Н. СТ. Н., ЕГН *****, от с. К., Община С., ул. „Р.Б.“ 179, е отхвърлена, като неоснователна, осъдена е да заплати на Н. СТ. Н., ЕГН *****, от гр. С., ул. „Р.Б.“ 179, сумата от 400.00 лева (четиристотин лева), представляваща сторените по делото разноски, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК и е осъдена да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Районен съд – Варна, държавна такса в размер на 25.00 лева (двадесет и пет лева), на основание чл. 11 от ЗЗДН.

Считайки постановеното решение за неправилно, поради допуснати нарушения на материалния закон, при съществени нарушения на съдопроизводствените правила и необоснованост, се моли да бъде отменено и постановено друго, с което молбата ѝ за защита бъде уважена. Претендира присъждане на сторените разноски.

В писмен отговор Н. СТ. Н. ЕГН ***** от с. КалиП., Община С., ул. „Р.Б.“, № 179, чрез адв. М.Н. изказва становище за неоснователност на въззивната жалба. Моли се въззивната жалба да бъде отхвърлена, а обжалваното решение да бъде потвърдено, като

правилно, законосъобразно и обосновано. Претендира присъждане на разноски за въззивната инстанция.

За да се произнесе по спора, съдът съобрази следното:

В молбата си до съда В. Валентинова П., ЕГН *****, лично и в качеството ѝ на майка и законен представител на детето В. Н. Н., ЕГН *****, и двамата от гр. Варна, ул. „П.Х.В.“ 3, ет. 2, ап. 1, чрез адв. Н.И. е навела твърдения, че с ответника са родители на детето В. Н. Н., р. 07.03.2021г. Сочи, че тя и детето живеят в гр. Варна, а бащата в гр. С.. Идвал да вижда детето, но винаги ставали скандали и то пред детето и то започвало да плаче и и пищи. При тези скандали Н. Н. я наричал лъжкиня, упреквал я, че не е никаква майка, че не може да се грижи за себе си, камо ли за детето.

По иск на Н. Н. било образувано гр.д. № 611/2021г. На РС-С.. По делото постигнали споразумение относно местоживеенето на детето, родителските права, издръжката и режима на лични отношения на детето с бащата. След приключаване на делото се преместила да живее в гр. Варна.

Тъй като родителските права били предоставени на нея, на бащата бил определен режим на лични отношения с детето В., р. 07.03.2021г., както следва: до навършване на 1-годишна възраст на детето: всяка събота и неделя от месеца, от 13:00ч. до 15:00ч., в присъствието на майката, като бащата определя пребиваването на детето в този период от време. При всяко идване в гр. Варна, за да осъществи режим на личен контакт, ответникът я обиждал и заплашвал, като в много от случаите това ставало пред детето.

На 21.11.2021г. ответникът грабнал количката и започнал да тича с нея, викайки на молителката: „Нямам нужда от теб, не ми трябваш, защо идваш с мен“, при което се скрил от нея.

На 18.12.2011г., по време на осъществяване на режима на личен контакт с детето, тя му казала, че детето се е напишкало и той трябва да му смени памперса, но ответникът категорично отказал, като ѝ заявил, че не е тя човека, който ще му казва какво да прави. Така през цялото време държал детето без сменен памперс, от което В. се изнервил, разплакал се и започнал да пищи.

На 19.12.2011г. на път за „Делта Планет Мол“, Н. ѝ заявил, че ще я изхвърли от колата, от което тя много се уплашила и ужасила.

На 01.01.2021г. ответникът взел детето, като го отвел сам някъде, като се развикал на молителката, че не е нейна работа къде отива. Върнал детето след час и четиридесет и пет минути. По-късно детето вдигнало температура.

На 02.01.2022г. ответникът, въпреки, че тя се обадила на Н., че детето е болно, той дошъл с брат си да го вземе, като казал, че ще го води на лекар. Въпреки това, заедно с нея отишли в „Делта Планет Мол“ - Варна. Пристигайки в МОЛ-а, ответникът, брат му и детето, както и други хора се качили в асансьора, но тя не успяла и останала извън него. След около половин час ответникът ѝ писал, че се на ниво две, в сладкарница „Неделя“. Тъй като тя се притеснила, в МОЛ-а дошли баща ѝ и брат ѝ, за да я приберат с детето. Молителката се

обадила на телефон 112 и от там ѝ дали указания да си вземе детето и да се прибира. Полицаяте говорили по телефона и с ответника. П. взела детето, като Н. я последвал с количката. Той се опитвал да я спъне с количката, въпреки, че носела детето. Стиснал я за дясната ръка и започнал да я дърпа, при което тя изпитала болка. Била в стрес. Ответникът я заплашил, че ще я пребие, наричайки я мърша гадна. Братът на ответника започнал да я псува. Н. заплашил и баща ѝ, че ще го пребие, като се върнат в С.. Започнал да дърпа детето, при което то започнало да пищи, но бащата не спирал да го дърпа. Братът на ответника ударил брат ѝ. Баща ѝ извикал охраната. Охранителите се отзовали и ги разтървали.

На 03.01.2022г. посетила Съдебна медицина и се снабдила с медицинско удостоверение.

Понеже това не било изолиран случай, при предходно посещение на Н. и майка му, тя подала жалба до ВРП и била образувана пр.пр. № 12417/2021г.

Изпитвайки страх от предстоящите срещи и понеже детето като види баща си започвало да пищи, иска да бъдат наложени мерки за закрила, като Н.Н. бъде задължен да се въздържа от извършването на домашно насилие и да му бъде забранено да приближава нея и детето В., жилището, находящо се в гр. Варна, ул. „П.Х.В.“, № 3, ет. 2, ап. 1 и детските площадки около жилището, на по-малко от 200м. за срок от осемнадесет месеца.

Ответникът С. Н., ЕГН *****, от с. К., Община С., ул. „Р.Б.“ 179, чрез адв. М.Н. в писмен отговор оспорва изложените в молбата за защита факти и обстоятелства. Отрича да е осъществявал физическо или психическо насилие спрямо молителката и детето. Винаги е подходил с разбиране, въпреки прищевките и нерационалното поведение на майката на сина му, само и само да може да вижда детето си, при съществуващите затруднения при пътуването до Варна. Имало случаи, когато майката отказва да изпълни определения му режим на лични отношения и се налагало да сезира РП-С. з и е звънял на тел. 112. за съдействие. Вярно, че възниквали конфликтни ситуации, но те били предизвиквани от роднините на молителката. Оспорва твърденията, че тя е била обиждана и заплашвана или удряна от него, още по-малко в присъствието на детето. Неверни обаче били твърденията ѝ, че няма умения да обгрижва детето, че е бягал с детето и я е оставял в невидение къде са, че е разболявал детето по време на режима му на лични отношения. Не отговаря на истината изложеното за случилото се на 02.01.2022г. Той е подал жалба до РП-Варна за нанесения му побой от В., баща ѝ В.Е.П. и брат ѝ С.В.П.. При посещение в Съдебна медицина на 08.01.2022г. лекарят е установил контузия на главата му, и врата, контузия на дясната очна област, сълзене и замъглено виждане с дясното око, контузия на носа, на долната устна, на лявата раменна област, на лявата ребрена дъга. Когато В. се опитала отново да го удари, той я хванал за ръцете. Ако твърди, че има синини, то те са следствие от самозащита и препятстване да го удари отново.

Моли се да бъде отхвърлена молбата.

Съдът, след съвкупна преценка на представените по делото доказателства, както и предвид становищата на страните пред въззивната инстанция приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Между страните не се спори и се установява от приложеното удостоверение за раждане на В. Н. Н., р. 07.03.2021., че негови родители са страните В. В. П. и Н. СТ. Н..

От протокол от 21.07.2021г. по гр.д. № 611/2021г. на РС-С. е видно, че родителите са постигнали спогодба, според която родителските права по отношение на детето □В., р. 07.03.2021г. са предоставени на майката В. В. П., определено е местоживеенето на детето при нея, а на бащата е определен режим на лични отношения с момчето, като до навършване на 1-годишна възраст срещите са всяка първа и трета събота и неделя от месеца от 13ч. До 15ч. В присъствието на майката, като бащата определя пребиваването на детето в този период от време. Видно от представеното удостоверение за настоящ адрес майката В. В. П. и детто В. живеят в гр. Варна ,ул. «Хр.В.», № 3, ет. 2, .

Приобщена към доказателствения материал по делото е представена от В.П. декларация по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН, подписана от нея в лично качество и като майка и законен представител на детето В.Н., в която същата е декларирала осъществени от Н.Н. по отношение на нея и детето актове на домашно насилие:

- на 18.12.2011г. П. казала на Н., че трябва да се смени памперса на детето, но той отказал, заявявайки, че не е тя човека, който ще му какво да прави; държал детето без сменен памперс през цялото време на режима на личен контакт, от което В. се изнервил и разплакал, дори започнал да пици;

- на 19.12.2021г. на път за „Делта Планет Мол“-Варна Н. казал на П., че ще я изхвърли от колата, от което молителката изпитала ужас; винаги Н. решавал къде ще проведе срещи с детето; винаги й крещял, че не е нейна работа и не я интересува; наричал я лицемерка, лъжкиня, интригант, луда, психично болна, че не става за нищо, не може да гледа себе си, камо ли детето, като всичко това винаги се случва в присъствието на В.;

- на 01.01.2022г. Н. взел детето и го отвел сам някъде, без да информира П. къде, като за пореден път й се развикал, че не е нейна работа; вирнал го след час и четиридесет и пет минути без качулка, ръкавици, покривало на количката, като В. вдигнал температура 38.5С;

- на 02.01.2022г. П. информирала Н., че детето е с температура и хрема. Н. й заявил, че лъжи и заявил, че ще води детето на лекар. Вместо на лекар бащата завел детето в „Делта Планет Мол“-Варна. В МОЛ-а П. не се качила с бащата, брат му и детето в асансьора, тъй като нямало място; след около половин час й писал, че е в сладкарница „Неделя“. Молителката извикала брат си и баща си и се обадила на телефон 112. След като полицаите разговаряли с Н. по телефона, П. взела детето, а ответникът тръгнал с количката за гърба й, като се опитвал да я спъва. До молителката се движили брат й и баща й. Ответникът започнал да дърпа молителката и да я стиска по дясната ръка, с която държала детето. Изпитала болка, била в стрес, тъй като виждала действията на Н. – стискал я по ръката с която държала детето; казвал й „ще те пребия мършо гадна“; братът на ответникът започнал да я псува; ответникът заплашил баща й, че ще го пребие, като се прибере в С.. Н. дръпнал маската от устата на баща й и започнал да дърпа детето, което започнало да пици в ръцете

на П..

Всяка от страните по делото е представила медицинско удостоверение по повод извършен преглед за установяване какви травматични увреждания са получили в следствие на твърдения инцидент на 02.01.2022г. Молителката В.П. е представила медицинско удостоверение, издадено при извършения на 04.01.2022г. преглед, по снетата от нея анамнеза, че на 02.01.2022г. бащата на детето ѝ я стиснал в областта на дясната мишница, ошипал я. При прегледа е установено синкаво-мораво кръвонасядане с овална форма и размери около 3/2 см в задно-вътрешната повърхност на дясната мишница, в средна трета. Посочено е, че травматичното увреждане е резултат на действия на твърд, тъп предмет и би могло да бъде получени при стискане с пръсти в посочената област. Ответникът Н.Н. е представил медицинско удостоверение, издадено при проведения на 08.01.2022г. преглед, при който е съобщил, че на 02.01.2022г., около 14:30ч., в сградата на „Детла Планет мол“, в гр. Варна, му бил нанесен побой от жената, с която съжителствал на семейни начала, баща ѝ и брат ѝ. Ударен с лакът в ребрата, удрял с юмруци по главата. При прегледа са установени следните травматични увреждания: нос оточен, палпаторно болезнен с носни ходове зацапани със засъхнала кръв; червеникаво ожулване с размери 1/1 см в областта на външния очен ъгъл; оточна долна устна с наличие на болки и червеникави ожулвания по лигавичната ѝ повърхност; петнисто синкаво кръвонасядане на площ от около 1.5/1 см в лявата ребрена дъга по предната мишнична линия. Н. е съобщил за болки и замъглено виждане; болки при движение в областта на лявото рамо и задно-страничната част на врата.

Како доказателство по делото е приложена и прокурорска преписка № 700/2020г. по описа на РП-Варна, образувана по жалба Н.Н.. Представено е също така и постановление на прокурор от РП-С. по прокурорска преписка № 2877/2021г.

За доказване на твърденията, че след всяка среща с бащата детето вдига температура, чувства се некомфортно, В.П. е представила амбулаторен лист от 15.01.2022г. от д-р Н.Д., медицинско направление, рецепта за предписани медикаменти и фискални бонове за закупени такива, при който майката е съобщила, че детето от две седмици е с хрема, лекуван е с капки, от деня преди прегледа с често кихане, фебрилен до 38С, със запазен апетит и тонус. След прегледа на детето е предписана медикаментозно лечение. Представено е и медицинско направление за извършен преглед на детето на 20.02.2022г. от д-р И. Х., където е посочено, че детето е с хрема и температура. Предписано е медикаментозно лечение, като са представени и доказателства за закупуване на предписаните медикаменти. По делото са приложени рецепта от 22.02.2022г. с предписани медикаменти за детето от д-р С.Г. и рецепта от 01.03.2022г. с предписани медикаменти за детето от д-р Н. Н..

Във връзка с представените от молителката скриншотове от водената между страните кореспонденция по делото, първоинстанционният съд е допуснал СТЕ в областта на информационните технологии, като вещото лице е свалило водената между страните кореспонденция в периода от 18.12.2021г. до 15.01.2022г. чрез платформата Messenger през акаунта на молителката във Facebook. Видно от същата, на 01.01.2022г. В.П. е написала съобщение на ответника, че не е закопчал колана на количката. На 02.02.2022г., в 8:45ч. е

уведомила Н.Н., че детето има температура и малко хрема, обвинявайки го, че предния ден Вики е бил без качулка, ръкавици и покривало на количката и го е простудил. Заявила е: „Детето няма да излиза днес. Недей да идваш“. Когато бащата е настоял, В.П. го е заплашила, че ще подаде сигнал в „Отдел закрила на детето“ и му е отправила забележка, че трябва да се научи да се грижи за детето. Н.Н. ѝ е отговорил, че ѝ няма доверие, че вече пътува и ще отидат на доктор. В 2:05ч. той е уведомил В.П., че са на ниво 2 в сладкарница „Неделя“. Следва водената между страните кореспонденция за случилото се в „Делта Планет Мол“-Варна, както и съобщения до В.П. от страна на ответника, че детето е било в отлично здраве, без температура, която той измерил и счита заявеното от майката за възпрепятстване на режима на лични отношения.

Във връзка с твърденията на молителката относно инцидент при проведения на 05.03.2022г. контакт на бащата с детето, в о.с.з. на 07.03.2022г. е приобщен файл на флаш памет, съдържащ видеозапис, изготвен от В.П. с телефона ѝ и прегледан в същото о.с.з. В протокола е записано следното: „Правя видео как вземаш детето. Правя видео и след малко ще бъде звъннато на телефон 112 как ми вземаш детето без мое присъствие. Аз не го давам това дете. Вземаш ли го детето? Как плаче и как баща му не може да го успокои. Не ми дърпай телефона (вижда се мъж, който посяга към молителката). Не ми дърпай телефона бе“.

Пред ВРС са изслушани показанията на две групи свидетели: В.Е.Н. и С.В.П.-съответно баща и брат на ищцата, водени от нея и Р.Д.Д.-без родство и дела със страните и Д. С. Н.-брат на ответника, водени от него. Всички те споделят личните си възприятия от случилото се на 02.01.2022г.

Гореустановената фактическа обстановка обуславя следните правни изводи:

Домашно насилие, според разпоредбата на чл. 2 от ЗЗДН /ред. ДВ бр. 102/2009г./ е всеки акт на физическо, сексуално, психическо, емоционално или икономическо насилие, както и опитът за такова насилие, принудителното ограничаване на личния живот, личната свобода и личните права, извършени спрямо лица, които се намират в родствена връзка, които са или са били в семейна връзка или във фактическо съпружеско съжителство, като за психическо и емоционално насилие върху дете се смята и всяко домашно насилие, извършено в негово присъствие.

За да се явява основателна молбата за мерки за защита срещу домашно насилие, в тежест на молителя В. В. П., понастоящем въззивница е да докаже, че Н. С.Т. Н. е осъществил твърдяните от нея актове на домашно насилие на сочените от нея дати, с оглед подадената от нея молба за защита, а в тежест на ответника Н.С. Н.-да представи доказателства оборващи изложеното от молителите в подадената по реда на ЗЗДН декларация.

Настоящият състав намира, че като акт на домашно насилие следва да бъде възприето случилото се при срещите на Н.С. Н. с майката на детето си В. В. П. при осъществяването на режим на лични отношения на бащата и детето В., р. 07.03.2021г. на 19.12.2021г. и

01.01.2022г. Не следва да бъде окачествено като акт на домашно насилие случилото се между страните на 18.12.2021г. и по думите на самата молителка. Не е проблем за дете на девет месеца да се напиша и остане в пеленките си за еднократна употреба, докато провежда контакти с бащата, които траят не повече от два часа, без да бъдат подменени, особено зимно време, като се има предвид съвременното качество на пеленките и възможност да абсорбират течности и задържайки тялото на детето сухичко. Детето би могло да се изнерви и разплаче от много други неща, дори и да не се е напишало. Майката следва да съобразява изявленията си ако иска да помогне на бащата да започне да се справя с обгрижването на детето им сам, защото интереса на последното изисква това, а не само да дразни бащата със забележките си. Но тя с готовност излага пред съда как той не разполага с умения и колко грубо реагира.

Не приема за установено също така и, че на 02.01.2022г. Н.Н. е извършил твърдения от молителката акт на домашно насилие в МОЛ „Делта планет“-Варна по отношение на майката на детето си, в присъствието на детето В.. Противно на твърденията ѝ, според гледания от състава видеозапис, нито бащата е дърпал и разплаквал сина си, нито е бутал детската количка, като се е мъчел да спъне В.П. докато носи на ръце детето им, нито я е стискал за ръката и щипал. Противно на твърденията ѝ, тъкмо баща ѝ и брат ѝ нападат и нанасят жестоки удари по главата и тялото на Н.Н., до намесата на неговия брат и охраната в МОЛ-а, причинявайки му значителни увреждания. Дори и да се е оказала В.П. със синина с размери около 3/2см. по задно-вътрешната повърхност на дясната предмишница, както е декларирила и е описано в представената от нея медицинско удостоверение № 7/2022г., изд. от МБАЛ „Св.Анна-Варна“, то недоказано по делото остава как е получена, доколкото на видеозаписът, както бе посочено вече по-горе, такова действие от страна на Н.Н. не е видно да е извършил. Очевидно майката на детето е целяла в случая да препятства контакта му с бащата, като чак сутринта на 02.01.2022г., след като бащата е тръгнал от с.К. за Варна, му е изпратила съобщение да не идва, понеже детето е болно, но дори не е потърсила лекарска помощ. Сторила е това едва на 15.01.2022г., като в анамнестичните данни при прегледа е изложила, че детето от две седмици е с температура и хрема. Към 15.01.2022г. е възможно детето да е било болно, но не се установява, че това се е случило в следствие простудяването му от бащата на 01.01.2022г. Освен това всекиму е известно, че в „Делта планет“ МОЛ няма доктори и това, че е помислила, че бащата води детето на лекар там е най-малкото нелогично.

На осн. чл. 235, ал. 3 от ГПК, молителката е представила доказателства-видеоклип на флаш памет за инцидент в хода на производството пред ВРС-на 05.03.2022г., по повод на който е твърдяла, че бащата е искал да качи сина им в автомобила си и да осъществи режима си на лични отношения с него без присъствието на майката, като тръгнал в неизвестна за нея посока. Видно, тя е имала предизвикателното поведение, провокирало конфликта. Не следва да бъде ценен този инцидент от съда, като подкрепящ тезата ѝ за извършен от Н.Н. последващ акт на домашно насилие.

Обстоятелствата, които се твърдят в молбата за защита, за извършени от Н.Н. актове на

домашно насилие на 19.12.2021г. и 01.01.2022г. са декларираны с подписаната от молителката декларация по чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН, на която съгласно чл. 13, ал. 3 от ЗЗДН законодателят придава доказателствена сила. Декларираните обстоятелства, че Н. я е обиждал и заплашвал при срещите им, следва да бъдат приети за доказани. Не са ангажирани никакви доказателства от ответната страна, които да ги опровергават. Настоящият състав прави извод, за разлика от ВРС, че молбата за защита по отношение на В.П., срещу Н.Н. за случилото се на 19.12.2021г. и 01.01.2022г., който ѝ е отправил обиди и закани е основателна. Следва да бъдат предприети мерки за защита.

Неоснователна обаче, най-малкото поради възрастта на детето от 9-10м. е молбата за защита и по отношение на него. То не е било в състояние към момента да разбира значението на думите на баща си, отправени към майката. То обаче все повече ще расте и ще започне да разбира какво е поведението на майка му към баща му, как баща му нарича майка му и ѝ се заканва със саморазправа, каква е реакцията на майка му, как разговаря с баща му. Нито нейното поведение, нито неговото се отразява добре на психиката на детето, когато родителите му го правят свидетел на влошените си взаимоотношения и влошените си взаимоотношения с роднините на другата страна. Двамата родители демонстрират морално укоримо поведение, с което създават предпоставки за конфликти. Те проявяват емоционална незрялост и ако възнамеряват така да възпитават детето си, следва да имат предвид най-напред, че подлагат на страдание собственото си дете. То следва да може да контактува регулярно с баща си, без да бива пречатствано за това от майка си, която неправомерно цели да се възползва от възможностите, които предоставя ЗЗДН. , а Бащата от своя страна следва да коригира поведението си и не реагира с насилие, дори и само по отношение на майката на детето си.

Трябва да бъде отчетета тежестта на конкретно извършените действия от страна на въззиваемия, въздигнати от закона като противоправни-чл. 2 от ЗЗДН и квалифицирани като домашно насилие, от една страна и посочените от молителката, настояща въззивница мерки, като се преценява адекватността им-постигане целите на закона, но едновременно с това да не се стига до прекомерно ограничаване на правата на ответника.

Настоящият състав намира за адекватна мярката за задължаване на извършителя да се въздържа от насилие по отношение на В. В. П., на основание чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗЗДН. Първоинстанционното решение следва да бъде отменено в тази част, включително в частта за разноските.

Не се налага да бъдат наложени мерки за защита по отношение на детето В. Н. Н., както и да бъде забранено на Н. СТ. Н. да приближава В. В. П. и детето В. Н. Н. , жилището им в гр. Варна, ул. „П.Х.В.“, № 3, ет. 2, ап. 1 и детските площадки в района на този адрес, на по-малко от 200.00м. за срок от 18 месеца. Достатъчно е налагането на първата мярка, с която се постига целта да не се извършват актове на домашно насилие и тази мярка е безсрочна, а санкциите при неизпълнение-сериозни. В тази част първоинстанционното решение следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на спора следва да бъде прието, че на основание чл. 5 ал. 4 от ЗЗСДН

на ответника следва да бъде наложена глоба в размер от **200,00лв.**, който е минималният по ЗЗДН, съобразно вида и характера на деянието, както и имущественото му състояние.

На основание чл.11 ал.2 от ЗЗДН, в тежест на ответника следва да бъде възложено заплащането на дължимата за първата инстанция държавна такса от **25,00 лв.**, както и в полза на В.П. разноските от **500.00** представляващи заплатено адвокатско възнаграждение, намалено от съда, с оглед направеното от насрещната страна възражение за прекомерност и предвид ниските действителна фактическа и правна сложност на делото, съгласно разпоредбата на чл. 78, ал. 5 от ГПК, до минимума от 400.00лв., съгласно чл. 22 от ЗЗДН, към която сума съдът е прибавил сумата от 100.00лв., на осн. чл. 7, ал. 9 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, доколкото с въззивното решение се уважава искането да бъде издадена заповед за защита и разпоредбата на чл. 11, ал. 2 от ЗЗДН.

Отново с оглед изхода на спора Н.Н. следва да бъде осъден да заплати по сметка на ВОС дължимата за въззивното производство държавна такса в размер на **12.50лв.**, т.к. не е платена такава с подаването на въззивната жалба, на осн. чл. 11, ал. 2 от ЗЗДН.

Отново с оглед изхода на спора Н.Н. следва да бъде осъден да заплати на В.П. разноски за въззивната инстанция в размер на **600.00лв.**, представляващи заплатено, съгласно договор за правна защита и съдействие и списък на разноските по чл. 80 от ГПК адвокатско възнаграждение на л. 39 и 40 по делото, без възражение за прекомерност от насрещната страна, на осн. чл. 11, ал. 2 от ЗЗДН или общо **612.50лв. .**

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 832/28.03.2022г. по гр.д. № 41/2022г. на 34-ти състав на ВРС, **в частта** в която молба на В. В. П., ЕГН *****, действаща в качеството ѝ на майка и законен представител на детето В. Н. Н., ЕГН *****, и двамата от гр. Варна, ул. „П.Х.В.“ 3, ет. 2, ап. 1, за налагане на мерки за защита по ЗЗДН, насочена срещу Н. СТ. Н., ЕГН *****, от с. К., Община С., ул. „Р.Б.“ 179, е отхвърлена изцяло и в частта в която молба на В. В. П., ЕГН *****, от гр. Варна, ул. „П.Х.В.“ 3, ет. 2, ап. 1, за налагане на мерки за защита по ЗЗДН срещу Н. СТ. Н., ЕГН *****, от с. К., Община С., ул. „Р.Б.“ 179, като му бъде забранено да приближава на по-малко от 200.00м. В. В. П., жилището в гр. Варна, ул. „П.Х.В.“, № 3, ет. 2, ап. 1 и детските площадки в района на този адрес, за срок от 18 месеца, е отхвърлена като неоснователна.

ОТМЕНЯ решение № 832/28.03.2022г. по гр.д. № 41/2022г. на 34-ти състав на ВРС, **в частта** в която молба на В. В. П., ЕГН *****, от гр. Варна, ул. „П.Х.В.“ 3, ет. 2, ап. 1, за налагане на мерки за защита по ЗЗДН, като Н. СТ. Н., ЕГН *****, от с. К., Община С., ул. „Р.Б.“ 179, се въздържа от извършване на домашно насилие, на осн. чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗЗДН, **в частта** в която В. В. П., ЕГН *****, от гр. Варна, ул. „П.Х.В.“ 3, ет. 2, ап. 1 е осъдена да заплати на Н. СТ. Н., ЕГН *****, от с. К., Община С., ул. „Р.Б.“ 179 сумата

от **400.00 лева**, представляваща сторените по делото разноси, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК и **в частта** в която В. В. П., ЕГН *****, от гр. Варна, ул. „П.Х.В.“ 3, ет. 2, ап. 1 е осъдена да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Районен съд – Варна, държавна такса в размер на **25.00 лева**, на основание чл. 11, ал. 3 ЗЗДН и вместо това **ПОСТАНОВЯВА:**

ЗАДЪЛЖАВА Н. СТ. Н., ЕГН *****, от с. К., Община С., ул. „Р.Б.“ 179, да се въздържа от домашно насилие по отношение на В. В. П., ЕГН *****, от гр. Варна, ул. „П.Х.В.“ 3, ет. 2, ап. 1, на осн. чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗЗДН.

ОСЪЖДА Н. СТ. Н., ЕГН *****, от с. К., Община С., ул. „Р.Б.“ 179, да заплати по сметка на Варненски Окръжен съд сумата от **25.00лв.**, представляваща дължимата държавна такса по първоинстанционното производство и сумата от **12.50лв.**, представляваща дължимата за въззивното производство държавна такса, или общо **37.50лв.**, на осн. чл. 11, ал. 2 от ЗЗДН.

ОСЪЖДА Н. СТ. Н., ЕГН *****, от с. К., Община С., ул. „Р.Б.“ 179, да заплати на В. В. П., ЕГН *****, от гр. Варна, ул. „П.Х.В.“ 3, ет. 2, ап. 1, разноси по първоинстанционното дело в размер на **500.00лв.** и разноси по въззивното дело в размер на **600.00лв.**, или общо сумата от **1100.00лв.**, на осн. чл. 11, ал. 2 от ЗЗДН.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на касационно обжалване на основание член 17, ал. 6 от ЗЗДН.

ДА СЕ ИЗДАДЕ заповед за защита по въззивното решение, на осн. чл. 17, ал. 5, предл. последно от ЗЗДН.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____